

PETEK – Krščeni in poslani

1 Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani, 2 v vsej ponižnosti, krotosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega. 3 Prizadevajte si, da ohranite edinstvo Duha z vezjo miru: 4 eno telo in en Duh, kakor ste tudi bili poklicani v enem upanju svojega poklica. 5 En Gospod, ena vera, en krst: 6 en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh. 7 Vsakomur izmed nas pa je bila dana milost po meri Kristusovega daru. 8 Zato je rečeno: Povzpeli se je na višavo, ujetje peljal ujetnike, dal je darove ljudem. 9 Kaj pa pomeni beseda Povzpeli se je, če ne to, da se je prej spustil v spodnje kraje zemlje? 10 On, ki se je spustil, je isti, ki se je vzdignil čez vsa nebesa, da bi napolnil vse. 11 In on je dal, da so nekateri apostoli, drugi preroki, spet drugi evangelisti, spet drugi pastirji in učitelji, 12 da se sveti usposobijo za delo služenja, za izgrajevanje Kristusovega telesa, 13 dokler vsi ne pridemo do edinstva vere in do spoznanja Božjega Sina, do popolnega človeka, do mere doraslosti Kristusove polnosti. ... Pač pa živimo iz resnice v ljubezni, da bomo v vsem rastle vanj, ki je glava, Kristus. 16 Iz njega dobiva rast celotno telo, združeno in spojeno z njim, ob sodelovanju celotnega veziva, po delovanju, v skladu z mero slehernega dela, tako da omogoča rast telesa in gradi samo sebe v ljubezni. (Ef 4, 1-16)

Ni nam treba iskati sreče. Če imamo ljubezen do drugih, nam bo dana. Je namreč božji dar.

Prinašati evangelij s pričevanjem lastnega življenja spreminja svet.
(Papež Frančišek)

*Ko lev rjove, kdo bi se ne bal? Ko Gospod Bog govori, kdo bi ne prerokoval?
(Am 3, 8)*

Je že petek in z njim tukaj še zadnja kapljica in zadnja puščava. Bog te čaka v tej puščavi, ne boj se Mu odpreti srca.

Še enkrat preberi odlomek in si obkroži kar te nagovori.

Pri svetem krstu smo poleg kraljevske in duhovniške službe prejeli tudi preroško službo. Biti prerok pomeni biti priča vere v vsakdanjem življenju.

- Ali sploh želiš biti prerok?
- Kaj je zate ta vesela novica, ki jo želiš povedati drugemu? Kaj se ti zdi privlačno?
- Ali se čutiš, da si lahko prerok?

In zdaj, glej, je prišlo vpitje Izraelovih sinov do mene in videl sem tudi, kako jih Egipčani zatirajo. In zdaj pojdi, pošiljam te k faraonu, da izpelješ moje ljudstvo, Izraelove sinove, iz Egipta.« Mojzes pa je Bogu rekel: »**Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu in izpeljal Izraelove sinove iz Egipta?**« Bog je rekel: »**Jaz bom s teboj.** In to ti bodi znamenje, da sem te jaz poslal: ko izpelješ ljudstvo iz Egipta, boste častili Boga na tej gori.«

Ne skrbi kako se bo to zgodilo, ponižno zaupaj!

Vsak ima svoj način pričevanja. Nekateri bolj z dejanji, z zgledom, skrbnostjo drugi z besedami, komunikacijo, odprtostjo, veseljem, svobodo..

- Pomisli kako v svojem življenju pričuješ ti? Kakšen način je tvoj?

Resničen prerok je tisti, ki je zmožen jokati zaradi svojega ljudstva in tudi izreči težke stvari, ko je treba povedati resnico. Ni mlačen, vedno je neposreden. (Papež Frančišek)

V naši družbi, kjer je toliko težav, so potrebna življenja, ki presenečajo, ki odpirajo nove poti in predlagajo rešitve.

Potrebuješ: nesebično ljubezen in zaupanje v Boga.

Lastnosti preroka so: skromnost, pristnost, iskrenost, gorečnost, sočutnost ... Ni nujno, da premikaš gore. Prerok si lahko v vsakdanjih stvareh, majhnih!

- Ali verjameš, da si lahko prerok tam kjer si? In da te Bog tam potrebuje?

- V katerih majhnih stvareh se že vidiš kot preroka?

Bog te zagotovo hoče svobodnega in tudi drugega pritegneš samo, ko si svoboden.

- Koliko svobodnega se počutiš kot kristjan?
- Kako rasteš v tej svobodi in kaj ti jo jemlje?

Bog te hoče
svobodnega in prava
pot je gotovo pot
svobode!

Pravo preroštvo izhaja od Boga, iz prijateljstva z njim, iz pozornega poslušanja njegove besede v najrazličnejših okoliščinah. Pri pričevanju je najpomembnejša ponižnost oziroma majhnost pred Bogom, Bog lahko dela po tebi, kadar se mu pustiš voditi. Kot piše v Svetem Pismu »brez mene ne morete ničesar storiti« (Jn 15,5).

- Koliko daš v svojem življenju Bogu zares prostora?
- Ali se trudiš, da bi tvoja dejanja kazala na Boga ali nate?

Vedno prosim, da bi bila majhen svinčnik v božjih rokah. On daje, da mislim. On daje, da pišem. On daje vse. In včasih je zares težko — včasih je svinčnik zlomljen. On ga mora spet naostriti. A bodi majhno orodje v njegovih rokah, tako da te lahko vedno in kjerkoli uporabi... Samo »da« mu moramo reči. (Mati Terezija)

- Pri čem potrebuješ Božjo pomoč?
